

Абдулла Қодирийнинг 100 йиллиги олдидан

АДИБ ҲАҚИДА ШИНГИЛ ХОТИРАЛАР ҲОЗИРЖАВОБЛИК

Менинг отам — мулла Зайниддин ака Абдулла Қодирий, Фулом Зафарий, Пўлат оқсоқол, Турсунхўжа ака (қосиб), Аъзам ака, Йўлдош ака, Содиқ оқсоқол (аравақаш), Акбархўжа акалар илгари Эшонгузар деб аталувчи (ҳозирги Каттабоғ) маҳалласида яшаб, навбат билан бир-бирлариникига йигилишиб "ган" ўйнашарди.

1932-1933 қаҳатчилик йилларидаги ана шундай "ган"лардан бирини Абдулла ака ўртага шундай гап ташлади: — Уртоқлар, замон анча оғирлашиб борапти. Шунинг учун "ган" берувчи одам дастурхонни бунчалик ясамай, ейдиган, ичадиган нарсаларни кўйсин.

Келгуси сафар навбатни Акбархўжа ака (ойначи) олди. "Ган" куни Акбархўжа аканинг ўғли Кабирхўжа бизникига чиқиб: — Юр, томоша кўрасан, — деб мени уйга бошлаб олиб чиқди.

АСАЛ ТАБИВ

БИЗНИНГ оиламизда ўн икки бола бўлиб, биронтамиз шамолласак, дадам мени Абдулла Қодирийнинг Самарқанд дарбозадаги боғига юборар эдилар. Мен бориб хотинларидан: "Амаки бордилар?" — деб сўрадим. Хотинлари: "Китоб жиниси" шийпонда, бор, чиқақол" — дерди. Мен аста чиқиб, Абдулла акага салом берардим. Абдулла ака қоғоздан бошини кўтариб, "Яна бирортаси шамоллаб қолдимми?" деб, пастрта тўшарди-да, тўғри асал арилар қўйилган яшиқлар томон боғ этакига қараб юрарди.

ЧОРА

БИР гап чойхонада шундай гап бўлибди. Буни отамдан эшитган эдим. "Хўжааъламбардор" қабристонни биздан анча узоқ бўлмаса ҳам, айниқса қиш пайтларида тобут кўтарувчилар лой кеиб қийналишаватгани айтилибди. Шунда Абдулла ака: "Мен китобининг пулини олгандим, мана юз сўм. Бошқалар ҳам берсин. Бу ишни Турсунхўжа акага топшираман. У 7-8 та этик тикиб берсин", — дебди.

ОЛОМОН

БИР сафар маҳалламизга яқин Хўжа Нуриддин (Занги ота маҳалласида) мақбараси ёнида катта оломон бўлибди. Шунда халқ ичидан кимдир чиқиб: — Ур жадиждарни! — деб бақирди, Оломон Абдулла Қодирий, Фулом Зафарий ва менинг дадамни оёқ остига олиб тепкилар бошлабди. Бундан хабар толган беш-олтита миравш оғлазлар келиб, оломонни тўхтатишди. Йўлдош деган йигит дадамни замбилгалтак аравада уйга олиб келиб, бўлган воқеани бизга айтиб берган эди.

Айниддин ЗАЙНИДИНОВ.

Шоҳбайтлар ИШҚ-МУҲАББАТ ТАРОНАСИ

Масти баҳона қардаму чандон пиристам То ҳеч кас надуфт гирифтори кистам Ераб чи чашмаест муҳаббатки ман аз он, Як қатра об хўрдаму даре гиристам.

деб кўрқаман. Бугунги умрни эртага кўриб бўлмайди-да, эртага бошқа куни келад.

Сўраган эдингиз... МАҲАЛЛА МУЛКИ

Ташкирчилар, конларнинг фойдали қазилмаларига бўй, камбағаллигини аниқлашларга.

Ташкирчилар, конларнинг фойдали қазилмаларига бўй, камбағаллигини аниқлашларга.

Мустақиллик мевалари ЖЕНИФЕР ХОНИМГА ЁҲҲАН ҚИЗ

Муаттар Мансурова тенгқуларари хатори мактабда сабоқ олди. Бирок иқтидори, билимга чанқоқлиги билан синфдошларидан ажралиб турарди. Шу боис у Америкада бир йил ўқиб, ўрта мактабни ўша юрда тугатиб қайтди.

Утган йилнинг август ойида "Машиныйзваттехникасо" Тошкент шаҳар фирмаси тармоқда биринчилардан бўлиб хиссадорлик жамиятига айлантирилган эди.

термостатларни солаш, шунингдек микродривателлар, кир ювиш машиналари қисмлари, чапгочиклар ва бошқа маъий хизмат техникасини ишлаб чиқаришни йўлга қўйганимиз маъқул бўлди.

Зарур маҳсулотлар ҳам берилди. Буларнинг барчаси аҳолининг маъий хизмат техникасига бўлган эҳтиёжини тўлароқ қондириш имкониятини бермоқда, кўшмча қўлайликлар яратаяпти.

— Китобга чин дилдан меҳр қўйиб кинишни эзуликка ундайд, — дейди еш мураббий Дилфуза Юнусова. Шунинг учун у ўқувчиларни ҳамда фарзандларини китобини севиниша, уни ардоқлашга ўргатади. Шу боис фарзандлари Бобур билан Дилнозалар китоб ўқиниши жуда яхши кўришади. Шейрлар ёд олишади.

Суратда: Д. Юнусова фарзандлари Бобур ва Дилнозалар билан китоб мутлола қилмоқда.

Равид Альбеков олган суратлар.

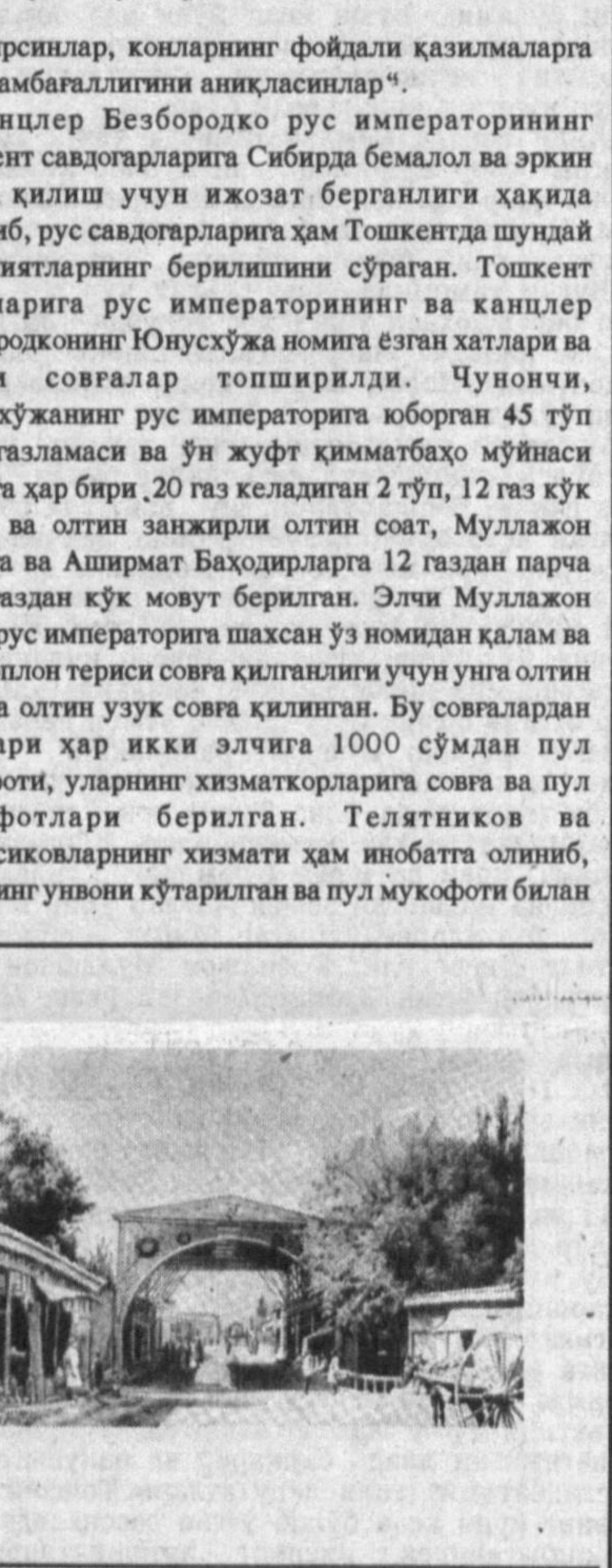
Дили ОРОМ.

Элчилар юрган сўқмоқлар

РУС элчиларига Тошкентга боришга рухсат берилмагандан кейин улар Оренбургда қайтишга мажбур бўлишарди. Шундан кейин Сибирь генерал-губернатори Штардман 1796 йилда иккинчи марта Тошкентга рус элчиларини юборишга киришди.

ТАРИХИ ЙИЛЛАР ИЧРА ПИНҲОН...

Қозон ва Москва орқали Петербургда келдилар. Йўлда меҳмонларга иззат-икром кўрсатилди. Тошкент элчилари Петербургда Юнусхўжанинг император номига еган мактубини тақдим этдилар.

Тақдирланган. Бу кишилар зиммасига элчиларини Омскка кузатиб бориш вазифаси юклатди. Элчилар 1798 йил 17 мартда Петербурдан йўлга чиқиб, 22 июнда Омскка келди.

